

om, at det bedste, det, man maatte ønske, er, at der kunde blive opført et nyt mindre Teater ved Siden af det store, saa at der kunde blive bygget en Scene og en Tilskuerplads, som kunde bruges til Skuespil. Man har herved ikke blot taget Hensyn til, at det nuværende Teater maa siges at være for stort til Skuespil, men tillige dertil, at under de nuværende Forhold, hvor Teatret har tre forskellige Kunstarter, Skuespil, Opera og Ballet, og hvor Ordningen er den, at to Aftener om Ugen skulle forbeholdes Operaen og de andre Skuespillet — Balletten maa se at faa Plads mellem dem, saa godt den kan —, stiller det sig saaledes, at naar Operaen skal bruge Scenen, kan Skuespillet ikke benytte den og omvendt, og paa samme Maade gaar det med Balletten. Det medfører, at en stor Del af Personalet har langt mindre at bestille, end det kunde faa, hvis man havde to Scener. Endvidere medfører det store Vanskeligheder med Hensyn til Prøverne, idet de forskellige Kunstarter idelig komme hinanden i Vejen i saa Henseende, og det er en hel Kunst at faa det ordnet saaledes, at de ikke genere hinanden. Tanken har derfor været den, at kunde man faa en mindre Scene ved Siden af den nuværende, skulde den mindre bruges til Skuespil og det nuværende Teater til Opera og Ballet, hvortil det vil være særdeles egnet. Følgen deraf vilde blive, at man kunde faa et langt større Antal Forestillinger end nu. Man har beregnet, at man vilde bruge det nuværende Teater fem Gange om Ugen og det ny, mindre Teater hver Aften med Undtagelse af de enkelte Fridage, som ere fastsatte, altsaa 6 a 7 Gange om Ugen. Man vilde i alt faa mindst elleve Forestillinger om Ugen, snarere lidt over end under, medens man nu kun har 6—7. Det var fremdeles ogsaa Meningen, at naar der blev bygget en saadan mindre Scene til Skuespillet, skulde man lægge endnu mere Vægt paa Eftermiddagsforestillingerne, hvorved man dels vilde faa en større Indtægt, hvilket dog ikke var Hovedtanken dermed, og dels vilde kunne gøre Teaterforestillingerne mere tilgængelige for den store Almenhed, idet der til disse Eftermiddagsforestillinger kun skulde betales den halve Pris. Alle disse Betragtninger ledede til, at Kommissionen som Helhed mente, at det ønskeligste vilde være, om man opførte en ny Teaterbygning ved Siden af den gamle, men saa kom den finansielle Betænkelse frem, og den medførte, at der kun var to Medlemmer i

Kommissionen, der fremsatte Forslag om, at der skulde opføres en saadan ny Scene, medens de andre mente, at, om det end var ønskeligt, burde man dog ikke fremsætte et saadant Forslag af Hensyn til den store Bekostning derved. Derimod kom der fra Flertallets Side et Forslag om en Ombygning af det nuværende Teater, baade Scene og Tilskuerplads, hvorved der blev vundet nogle flere Pladser, særlig i Parkettet, dog ikke synderlig mange, og hvorved Afstanden mellem Scenen og første Række i første Parket skulde formindskes, samt endelig nogle andre Foranstaltninger, hvorved man vilde bøde paa de uheldige akustiske Forhold. Det skulde koste 189,000 Kr. Jeg maa tilstaa, at ogsaa jeg veg tilbage for den store Udgift ved Opførelsen af et nyt Teater, og jeg forhandlede derfor, som bekendt, i Fjor med det ærede Finansudvalg om Muligheden af en Ombygning af Teatret, uden at det dog førte til noget Resultat. Nu er der imidlertid, som det vil være Tingets Medlemmer bekendt, fra en privat Mand, Bankdirektør Heide, til Kultusministeriet indkommet Tilbud om et Bidrag af 200,000 Kr. til Udsmykningen af den ny Teaterbygning, hvilket vil beløbe sig til dette Beløb. Fremdeles meddeler han, at han med dette Formaal for Øje har skaffet sig de to Ejendomme, som der er Tale om, nemlig den romerske Badeanstalt og den Schjelderupske Gaard, paa Haanden indtil 1ste Maj, og at han er villig til at overlade Staten dem for den samme Pris, som han selv faar dem for. Her er der imidlertid den uheldige Omstændighed, at det har vist sig, at disse to Gaarde, særlig den Schjelderupske, ikke kunne faas for den Pris, som Kommissionen i sin Tid beregnede, saa at Beløbet alligevel omtrent bliver det samme, og Planens Gennemførelse vil komme til at koste ikke mindre end 1,750,000 Kr. Jeg maa tilstaa, at jeg og mine Kolleger i Regeringen have haft store Betæneligheder ved dette Beløb, men vi have dog ment at burde forelægge Sagen for Rigsdagen til Forhandling. Særlig har den Betragtning gjort sig gældende, at nu er der en Mulighed for at gennemføre denne Plan, og benyttes ikke det nuværende Tidspunkt, er det et Spørgsmaal, om den nogen Sinde vil kunne gennemføres. Fremdeles have vi, og her er det nærmest Kultusministeren, der er Tale om, ved Undersøgelse af de Beregninger, Teaterkommissionen har opstillet, ment, at de vare opstillede paa en saadan Maade, at man havde været bange for at beregne